

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Horáka a soudců Mgr. Aleše Janoše a Mgr. Lukáše Nohela ve věci exekuce

oprávněného: **Ing. Michal M.**, narozený xxx
bytem xxx
zastoupeného advokátem JUDr. Jiřím Machem
sídlem Masarykovo nám. 1/II., 377 01 Jindřichův Hradec II.

proti
povinným: **1. Rostislav Č.**, narozený dne xxx
bytem xxx

2. Ing. arch. Ivana D., narozená dne xxx
bytem xxx
oba zastoupeni advokátkou JUDr. Hanou Reclíkovou
sídlem Masařská 323/6, 746 01 Opava

pro peněžitě plnění, k odvolání povinných do usnesení Okresního soudu v Opavě ze dne 4. 9. 2018, č. j. 34 EXE 2159/2017 – 112,

takto:

Usnesení okresního soudu se mění následovně:

Řízení o návrhu povinných ze dne 7. 2. 2018 na zastavení exekuce se nezastavuje.

Odůvodnění:

1. Usnesením okresního soudu bylo pro překážku věci rozhodnuté řízení o návrhu povinných ze dne 7. 2. 2018 na zastavení této exekuce zastaveno.
2. Včasným odvoláním napadli toto usnesení povinní. Poukázali na to, že v tomto návrhu (patrně na rozdíl od návrhu předcházejícího) uvedli jednotlivé splátky předmětné půjčky a dovozovali tak, že napadené usnesení „konzervuje nespravedlivý vztah mezi účastníky a upírá povinným

právo na spravedlivý proces“. Po stránce procesní se tak domáhal zrušení napadeného usnesení a vrácení věci okresnímu soudu k dalšímu řízení.

3. Krajský soud přezkoumal usnesení okresního soudu, jakož i řízení, jež předcházelo jeho vydání, a dospěl posléze k závěru, že z podnětu odvolání povinných je nutno usnesení okresního soudu změnit.
4. Jakkoli se totiž okresní soud sice naprosto správně zabýval zkoumáním otázky, zda existence pravomocného zamítnutého předcházejícího návrhu na zastavení exekuce nepředstavuje ve vztahu k novému a tedy nyní projednávanému návrhu na zastavení exekuce překážku věci rozhodnuté, naprosto správně pak i oba tyto návrhy charakterizoval jako návrhy po stránce věcné totožné, přesto v daném případě netvoří onen návrh dřívější zmíněnou neodstranitelnou překážku řízení.
5. Důvodem je totiž skutková odlišnost obou těchto návrhů.
6. Zatímco tedy v prvním případě povinný tvrdí, že vymáhaná pohledávka bez bližšího objasnění již ke dni 19. 5. 2010, tedy ke dni sepsu uznání dluhu, neexistovala, v případě druhém je tvrzen zánik této pohledávky konkrétním plněním až po uvedeném datu, tedy až po 19. 5. 2010, platbami z doby od července 2010 do června 2012.
7. Rozdílnost tvrzených skutečností na těchto návrzích je tak natolik značná, že úvahy o totožnosti obou návrhů, tedy o totožnosti skutkové, jež je neodmyslitelnou součástí takového posouzení, naprosto vylučuje.
8. Závěr o neexistenci překážky věci rozhodnuté přirozeně nijak neimplikuje obsah věcného rozhodnutí o návrhu povinných.
9. V dané procesní situaci byl ovšem odvolací soud nucen rozhodnutí soudu okresního soudu ve smyslu ust. § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř. zrušit a věc vrátit okresnímu soudu k dalšímu řízení (§ 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Ostrava 29. listopadu 2018

JUDr. Jan Horák v. r.
předseda senátu